

NORSK ETNOLOGISK GRANSKING

Emnenr. 9 9

Fylke: Nordalens

Tilleggsspørsmålnr.

Herad: Linds

Emne: Løivind.

Bygdelag: de

Oppskr. av: Gunders Spjeldnes.

Gard: Spjeldnes.

(adresse): Linds

G.nr.

Br.nr.

A. Merk av om oppskrifta er etter eiga røynsle.

B. Eller om den er etter andre heimelsmenn: (ta også med alder, heimstad, yrke):

SVAR

Det er antrent teitt stett med å lagge
(Løivind) her i byggei na. Lilles her Løiv
alder var mekje brukte her i foringi
amma sid i naidær. Der alle hadde
gste i noka stæne meim var i Løiv
nyttå årlegår, eller var det meir skjil
der det ein lagge sidre her. Nu se var,
var det fyrstetun ask, bjørk og ræim.
I siste verdskrigen var det saem van
leg med stette. Askelæve var i ræim
av med hand. Ridskapen ein brukte til
å lagge med var saem regel sigd, slik
saem ein brukte til karuskend.
Både kalfaste og medlagge her var
lagge. Noka serstid i ridskap til
å kräfte greimene til seg med brukte
idæje, ein kräfte greimene til seg
med sigden. sa Lang ein kenne me.
Her er mange slike stæne - ask, kalle -
i byggei, stæne stæne og, saem fyrst her
vare stæne, saem me kallar det.
Der kenne ganga flim år mellom
Kvar gang ein kenne stæne eit her,
det skiedt seg kar forri det vatte. Saem

regel styvde ein når rygninga var so sterk at han bar ein mann. Eller rispa ein laiv av med handi kvart år. Då laivsauning var i bruk var slike stier av sett stor pris på. Gudgjerding av slike tre kjerner og ikkje til.

Rispaiv varit bare heime i kjerner og beidd ispyver ein stier skikke i laiv eller suna til til turrk, og må takast inn i turrk ven. Er det kjern- i: Rispaiv med laivnet på, sit ein kjern på bakken slik ein sit karuband i rait på åkkenen eller ein hegger dei tipp her og kvar med ein arbeider. Ein tek dei helst straks i turr, der sit ein dei med på ende med toppen tipp, dei må ikkje liggja, ikkje heller liggja skratt sa dei står seg mot einannan. Det må helst ikkje koma vatten på kjerni, skarp sal er heller ikkje bra. Annan måte å turrka kjern og laiv på skal ikkje vere brukta her. Sann regel var det berre kråtri som varit fara med laivkjern, eit til halvtauma ein gang fyrr deggen var mest brukta attåt høy. Alen og asklaiv rekner ein her fyrr det beste.

Rakelaiv er heller ikkje brukte no, ikkje sander seinste krigen heller. Men ein tek slike laiv sa er det best av ask. Ein rakar dei saman med vanlige riva og bær det bein i kjern. Det var helst kvindfolket som sauka laivit.

Det mætt saukast når det var turr.

Rakelstæv. Framleset.

3
Munko sero fyggeju var det ikkje med
savare læv, ein lagde det brenn på
ein høfelig stad inne. Det var helst sæis-
erne som fekk savare læv iutan
noka tilsetning av andre ting. Rakelstæv
av ask er helden fyrr det beste, anna
læv vert lite og ikkje liti. Men rakelstæv
er naudfar er vanskeleg å svare på. Dei
sam brukar ta det best det baste i gale
og dårleg år. Var i seinste krig ikkje meir brukend fyrr.

Laggingi var gjort helst etter slottet.
Rakelstæv vert teke den tid frem
felle lævst.

1805

NORSK ETNOLOGISK GRANSKING